

Po škole 2011 – stanoviště 3

Kód stanoviště: buliznik

Kdesi na divokém západě, na plácku mezi stromem a balvanem, se potkají kovboj a indián. Chvíli na sebe koukají, pak na sebe střídavě gestikulují pažemi. Kovboj udělá poslední gesto a s tím se rozejdou.

Ve vřavě pak indián vypráví: dnes jsem potkal bledou tvář, která rozumí naší moudrosti. Řekl jsem mu, že moje srdce se vznese k výšinám stejně jako ten ptáček, který poskakuje opodál. A pokračoval jsem, že se moje duše rozletí krajinou na obě strany. On mi odpověděl, že naše přátelství bude plodné jako koruna tohoto stromu. Ukázal své hluboké pochopení přírody, když ukázal, jak kmen vyrůstá z kořenů. A stejně tak, že z kmene vyrůstá koruna. Chtěl jsem si ho vyzkoušet, tak jsem naznačil, že i takto vysoký strom začínal jako ten malý výhonek, co raší zpod kamene. A on mě úplně zahanbil, když ukázal, že až ten výhonek vyrostе do výše, ze stromu zůstane jen nepatrný pařez. Snažil jsem se zachovat tvář, tak jsem prohlásil, že zatím je to stále jen malý výhonek, menší než můj palec u nohy. Potřebuje ještě mnoho poledního slunce a vláhy od Matky Země. A na to on odpověděl, že spojení výhonku a slunce vytváří silné pouto. Právě tak, jako je koruna stromu spjata s kořeny.

V saloonu ve stejnou chvíli povídá kovboj: tak jsem dneska v prérii potkal teplýho indiána. Zamával na mě a druhou rukou ukázal, ať se postavím metr od něj pod strom. Že se budem objímat. Ukázal jsem mu, že já teda zůstanu stát přesně tam, kde jsem, a že teplouše jako je on zvedám za vlasy do vzduchu. Jestli něco zkusí, že mu dám takovou do ksichtu, až se složí na zem. A pak ho znovu zvednu za vlasy a praštím do břicha. On se začal vychloubat, že zvedne za vlasy on mě a flákne se mnou o ten šutr, co tam byl. Tak jsem se ho zeptal, jak na mě asi chce dosáhnout, když budu stát nahoře na tom šutru a on se bude válet pod stromem. On jenom ukázal na ten balvan. Že ho zvedne nad hlavu, dokonce prej jednou rukou, haha. Povídám mu, tenhle balvan že zvedneš nad hlavu? Takhle velkou hubu jsem v životě neviděl.

Hledejte na východní straně zděné stavby.

Vedlejší šifra:

$$\int \text{JUNAKPRAKMIM } dx = \text{JESTEUMNYLUH}$$

$$\int \text{BPWYFUDHTWCX } dx = ?$$

*My, kdož putujem kanály,
dáváme život v sázku,
nepoznaní a bez chvály,
jako krab po oblázku,
by ty, kdož ve snech ztraceni,
jejich svět znovu spatřit směl,
vydáváme se do temnot,
s námi je náš bůh, Lomikel.*

(hymna snových záchranářů, úryvek)